

ROGAŁA STANISŁAW (1895-1976)

Urodził się 26 października 1895 roku w Babkowicach jako syn Franciszka i Katarzyny z domu Krzyżoszczak. W latach 1901-1908 uczęszczał do szkoły elementarnej w Pępowie, a po jej ukończeniu pracował w gospodarstwie rodziców. Od 2 stycznia 1912 roku uczył się w Szkole Kupieckiej w Gostyniu, której nie ukończył z powodu wybuchu I wojny światowej. Został powołany do armii niemieckiej i po krótkim przeszkoleniu wysłany na front zachodni, gdzie przebywał do 1 października 1918 roku. Następnie przeniesiony został na front wschodni. Tam doczekał końca wojny i wrócił ze swoją formacją do Züllichau (Sulechowa). 21 grudnia 1918 roku został zwolniony z wojska. Po powrocie do domu organizował na terenie parafii Pępowo oddział powstańczy, z którym udał się do Gostynia. Stamtąd, pod dowództwem Talarczaka, wyruszył w okolice Leszna.

Walczył na odcinku Grupy „Leszno” (w marcu przeformowanej w 6. pułk strzelców wielkopolskich), m.in. pod Kąkolewem. Po zakończeniu działań powstańczych 16 lutego 1919 roku pozostał w wojsku jako żołnierz zawodowy. Dalszą służbę odbywał na Froncie Wielkopolskim w 6. pułku strzelców wielkopolskich (późniejszym 60. pułku piechoty).

W marcu 1920 roku, w ramach przygotowań do ofensywy na Ukrainie, udał się ze swoim pułkiem do Brodów we wschodniej Małopolsce. Odbił z nim cały szlak bojowy w wojnie polsko-bolszewickiej. W wojsku służył do 1928 roku, ostatnio jako starszy sierżant. W 1928 roku na własną prośbę przeszedł do Straży Granicznej (placówki w Zdunach, Uciechowie i Odolanowie), w której służył do 31 marca 1938 roku, kiedy z powodu choroby został przeniesiony w stan spoczynku.

W 1939 roku przeprowadził się z Odolanowa do Tomaszowa Mazowieckiego, gdzie pracował w fabryce sztucznego jedwabiu. W sierpniu 1939 roku został zmobilizowany do wojska. Po klęsce wrócił do Tomaszowa. W 1940 roku wstąpił do Związku Walki Zbrojnej (później Armii Krajowej). Brał udział w walkach z Niemcami pod Studzianną i Inowłodzem pod dowództwem majora Henryka Dobrzańskiego „Hubala”. Później rozkazem AK mianowany oficerem szkoleniowym na terenie Tomaszowa i okolic. 28 lutego 1945 roku przybył do Chorzowa i ochotniczo wstąpił do oddziału Bezpieczeństwa Publicznego, gdzie pełnił służbę do maja 1945 roku. Do 1955 roku pracował w Spółdzielni Jajczarsko-Mleczarskiej. Następnie przeszedł na emeryturę inwalidzką. W latach 1952-1962 pracował społecznie w Komitecie Blokowym nr 77 w Chorzowie. Od 1 października 1949 roku należał do ZBoWiD. W 1972 roku został mianowany podporucznikiem.

Ożenił się w 1921 roku ze Stanisławą z domu Kościelniak (ur. 7 maja 1901 roku w Drogoślawiu koło Raszkowa, zm. 6 grudnia 1983 roku w Chorzowie). Miał trzy córki: Eleonorę, Irenę i Halinę.

Zmarł 25 września 1976 roku w Chorzowie.

Odznaczony był: Krzyżem Walecznych (1921), Medalem Dziesięciolecia Odzyskania Niepodległości (1929), Medalem Niepodległości (1938), Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski i Krzyżem Partyzanckim.

Uczestnicy Powstania Wielkopolskiego, baza on-line” Wielkopolskie Towarzystwo Genealogiczne „Gniazdo” <<powstancywielkopolscy.pl>>. Archiwum Państwowe w Poznaniu, *Zarząd Okręgowy Związku Bojowników o Wolność i Demokrację w Poznaniu*, sygn. 471: *Życiorysy powstańców wielkopolskich: R – tom II* (Redman Michał – Rosada Jan); *Dokumenty i pamiątki rodzinne ze zbiorów Michała Wyciślika, prawnuka Stanisława Rogali*; USC Pępowo, Akt urodzenia 184/1895.